

ühteinust Mõttetgi ei woi sinno eest ãrras-
feelda; sepârrast râkin ma üles, et ma sed-
da ei moista; need Alsjad on mul wâgga
immielikud, et minna neid ei tuñne. Rule,
pallun ma, siis tahhan ma râkida; ma tah-
han sinnult küssida, ja anna sinna müsse
teâda (§. 393). Ma ollen sind nûud kuul-
nud Kôrvakuuldes, ja minno Silm on
sind näinud; sepârrast tahhan ma omima
Kummalust pôlgada, ja sedda kahheteda
Pöörus ja Euhlas.

§. 397. Ja se sündis, kui Jehowa Jjo-
biga sai râkinud, et ta ka râkis Eliwasî-
masto Temanni Maalt (§. 350) ja ütles:
Mo Wihha on sutiind pôllemä sinno was-
to, ja so kahhe Sôbra wasso, seit teie ei
olle minnust mitte râkinud, mis õige, nenda
ka mo Gullane Jjob. Sepârrast wôtko
nûud Wârsid ja Jârad, ja minge Jjobi
jure, et teie ohverdate Pôlletamisse Oh-
wrid (§. 43) ennest eest, ja mo Gullane
Jjob

Jjob tehko Palmed seie eest, seit temmasti
tahhan ma Luggu piddaga, et ma teile
mitte ei maksa fâtte teie Jôlledust mõda.

§. 398. Ja Eliwas, ja Vildad, ja
Sowar, Jjobi endised kolm Sôbra
(§. 348.), lâksid ja teggid nenda, kui Je-
howa neile olli râkinud, ja Jehowa pôdas
Jjobist Luggu, ja pôras Jjobi Wangi-
Pôlwe, kui ta omma Sôbrade eest pallus;
ja Jehowa tassus Jjobile keik mis tem-
mal enne olli olnud (§. 337) Kahhevôrta.

§. 399. Ja Jjobi jure tullid keik sa Wen-
nad, ja ta Hed, ja Leik, kes tedda enne
ollid tunnud, ja wôtsid temmaga Leiba tem-
ma Rojas, ja râkisid ârda Melega temmaga,
ja trôostisid tedda keige se Willetsusse
pârrast, mis Jehowa temma peâle olli laß-
nud tulla; ja iggaüks andis temmale sure
Rahha-Tüki ja muud ünnid,

§. 400. Ja Jehowa önnistas Jjobi
nimist Pôlwe weel ennam kui ta eßimest,